2. po Zjavení – 20.1.2019
Zranená láska

Láska Božia nech nás spája.

Rímskym 12:9-16 „*V láske nemá miesto pretvárka. Majte odpor ku zlu a dobro milujte. Majte sa radi ako bratia, a prekonávajte sa navzájom v úcte. V horlivosti nepodliehajte únave, ale slúžte Pánovi duchovne zapálení. Z nádeje sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbách vytrvalí. Podporujte spolubratov v núdzi, buďte pohostinní. Svojim nepriateľom prajte len dobré a neživte v sebe nenávisť. Radujte sa s radujúcimi a plačte s plačúcimi. Žite spolu v súlade. Nechcite dosiahnuť závratné úspechy, skôr buďte svedomití v maličkých úlohách. Nepovažujte samých seba za najmúdrejších a najšikovnejších*“.

Počuli ste často používané moderné slovo „fejk“? Viete, čo znamená? Znamená „napodobenina alebo falzifikát“. Používa sa v móde či pri elektronike. No bohužiaľ sa usadilo aj pri láske. Tá skutočná sa vytráca tá fejková sa stáva realitou.

Dnešný biblický text apoštol Pavol adresoval do cirkevného zboru v Ríme. Sú to inštrukcie pre veriacich v spoločenstve cirkvi, aby vedeli, na akom základe majú stavať, akými pravidlami sa majú riadiť. ***Hlavným pravidlom je, že láska nesmie byť fejn – náhrada, falzifikát, napodobenina. Milovať sa nesmie iba tak, akože, akoby o nič nešlo***. Láska, ak má byť láskou, musí byť skutočná, nefalšovaná, pravdivá. A to znamená, že láska prináša aj zranenie a vyžaduje si odvahu, pokoru a sebazapieranie. Láska je pravdivá vtedy, keď sa obetuje, niečoho sa vzdáva v prospech iného a komunikuje, aby hľadala východiská.

My sme sa však naučili predstierať lásku - vieme pekne hovoriť, nezraňovať city, zabezpečiť pokoj, tváriť sa akoby sme mali záujem, sme na prvý pohľad ochotní pomôcť. Dokonca vieme predstierať aj smútok, bolesť, trápenie a slzy, keď počujeme o utrpení niekoho či predstierať zlosť, keď je niekomu ublížené. Fejková láska sa často zakladá len na prázdnych slovách a falošných pocitoch. Pravá láska je založená a prejavuje sa v skutkoch. Apoštol Pavol aj hovorí, čo máme robiť:
Majme odpor k zlému a milujte dobro: nemáme teda iba rozlíšiť dobro a zlo, ale máme mať k nim vzťah: **ostro vystupovať proti zlu a zasadzovať sa, obľubovať dobro** – to si vyžaduje obetavosť, lebo ak budeme bojovať proti zlu, môžeme nahnevať niektorých ľudí a ak budeme milovať dobro, aj to sa môže odzrkadliť v našich vzájomných vzťahoch a nie každému sa to bude páčiť.

Majme sa radi ako bratia, a prekonávajme sa navzájom v úcte: úcta sa z našich vzťahov vytratila, každý každému povie hocičo, bez ohľadu na postavenie či už v rodine alebo v práci. Zároveň sa však bojíme hovoriť s ľuďmi pravdu, klameme a ohovárame ich, pretože nám chýba voči nim úcta a rešpekt. Ak v láske nieto úcty, nie je to láska. Dokonca sme vyzvaní k tomu, aby sme sa v tom navzájom prekonávali a predbiehali. Aby **sme sa snažili byť vždy viac úctivejší ako tí druhí**. Ale zároveň musíme rátať, že voči nám nebudú mať ľudia postoj úcty a to nás zraňuje.

V horlivosti nepodliehajme únave, ale slúžme Pánovi duchovne zapálení: dnešný človek je, aj kvôli množstvu povinností a neschopnosti oddychovať, večne unavený. Pán Boh nám však pripomína, že láska nemá podliehať únave ani lenivosti. **Láska je akčná, činná, zapálená pre vec, pre človeka a neprestane, kým nedosiahne svoj cieľ**. Tento postoj však mnohým vadí a preto sa stáva, že ľudia, ktorí nerobia nič hodnotia tých, čo robia veľa. Možno zo závisti, ale najmä preto, lebo ich láska je unavená, nečinná, lenivá.

Z nádeje sa radujme, v súžení buďme trpezliví, v modlitbách vytrvalí: nádej, súženie, modlitba, radosť, trpezlivosť, vytrvalosť to sú základné zložky lásky. Bez nádeje láska umiera, pretože pred sebou nevidí nič pekné. V súžení je láska vystavená rozhodnutiu a môže sa rozhodnúť, že nebude existovať. Láska sa živí modlitbami, pretože v nich hľadá oporu a posilnenie. Láska bez radosti je smutná a človeka skôr ničí ako potešuje. Láska bez vytrvalosti a trpezlivosti stráca na svojej hodnote a zaniká. Preto sa **potrebujeme tešiť, že máme nádej, potrebujeme byť trpezliví v utrpení, pretože ono nie je večné a v modlitbe potrebujeme byť vytrvalí, pretože iba tak môžeme prijať požehnanie**. Lenže občas našej nádeji chýba radosť, v súžení trpezlivosť a v modlitbách vytrvalosť, a to zvykne človeka trápiť.

Podporujme spolubratov v núdzi, buďme pohostinní: pohostinnosť nie je závislá na tom, čo máme. Pretože aj z mála môžeme pomôcť núdznemu. A aj keď máme veľa môžeme byť ľahostajní k osudu iných. **Skutočná láska sa však neobracia chrbtom tomu, kto niečo potrebuje. Láska vo svojom dome privíta každého** a nikoho neodmietne, ale podelí sa s tým, čo má. Lenže toto môže priniesť nevraživosť a nepochopenie okolím a tak aj dištancovanie sa od človeka, ktorý pomáha a slúži iným.

Svojim nepriateľom prajme len dobré a neživme v sebe nenávisť: najťažšia časť lásky. Niekedy sa proste na niekoho nahneváme, to mnohokrát nevieme ovplyvniť. Ale **čo láska môže a dokáže je: neživiť v sebe nenávisť**. To si

vyžaduje zapieranie a trápi nás, ťaží to, že nám niekto ubližuje a že s tým občas nevieme nič urobiť alebo to nevieme dobre zvládnuť.

Radujme sa s radujúcimi a plačme s plačúcimi. Žime spolu v súlade: Pán Boh stvoril ľudí, aby žili v harmónii s Ním aj medzi sebou navzájom. Tá sa prejaví najlepšie vtedy, **keď s blížnymi súcitíme, keď im pomáhame niesť bremená a prakticky im prejavujeme lásku**. Preto niekedy musíme odložiť to, čo nás teší či trápi, aby sme mohli pomôcť a podporiť blížneho v jeho trápení či radosti. Ak je medzi nami ten, kto smúti, podporme ho v tom a buďme mu nápomocní. Ak je medzi nami ten, kto sa raduje, podporme ho v tom a tešme sa z jeho úspechu.

Nechcime dosiahnuť závratné úspechy, skôr buďme svedomití v maličkých úlohách: dnešný človek je ambiciózny, chce stále viac a vždy mu je málo – peňazí, slávy, postavenia. Lenže kresťanom nemá ísť o popularitu a prestíž. Máme byť svedomití aj v maličkostiach, aj vtedy, keď nás nikto nevidí, aj v rodine, nielen vtedy, keď sme obdivovaní. **Láska nepotrebuje byť videná, aby existovala, ale potrebuje sa prejavovať v nepatrných a často aj nepovšimnutých úlohách**. Pretože s tým musíme rátať: ľudia si málokedy všimnú, čo pre nich robíme. Spamätajú sa, až keď to robiť prestaneme. A to prináša aj sklamanie.

Nepovažujte samých seba za najmúdrejších a najšikovnejších: lenže my to robíme: máme pocit, že všetko vieme a všetko dokážeme a iní nie sú takí úžasní ako my. To sa volá pýcha. Pravda je však taká, že stále sa nájde niekto múdrejší a šikovnejší ako sme my. Ak sa nenecháme ovládnuť pýchou môžeme sa od iných veľa naučiť a prijať. Pýcha sa však učiť, vzdelávať a zlepšovať nepotrebuje, pretože je vo všetkom úžasná. **Láska nás však učí iných považovať za hodnejších než seba. Treba uznávať kvality iných aj svoje, aby sme sa ani nepovyšovali nad blížnych aj aby sme sa nenechali inými znevažovať**. Ak uvidíme o sebe pravdu, naša pýcha bude zranená, a to niekedy bolí.

Toto všetko je láska. Nie je to iba slovo, ktoré vyslovíme nepremyslene, z povinnosti, alebo zvyku. Láska je čin, je plná snahy, kreativity, sebaobetovania, odpúšťania, nových začiatkov... V láske sa máme zlepšovať a rásť. No najprv ju musíme najprv prijať, aby sme ju mohli dávať ďalej. Jej zdrojom a Darcom je Pán Ježiš. No pri láske musíme rátať aj so zranením. *Ježiš je toho znovu dôkazom. Dal nám svoju lásku a v nej všetko, čo potrebujeme, no my sme Ho ukrižovali a nedôverujeme Mu. On je však neoblomný vo svojej milosti a láske a miluje nás*

ďalej. Jeho láska je tým najlepším príkladom skutočnej lásky. Nech aj tá naša láska ku všetkým ľuďom nie je fejk, ale originál. Amen.